

at den skal tilkomme enhver Sagfører, der har Mødeberettigelse for Landsret, naar han har virket i denne Egenskab i 5 Aar. Fler-tallet formener nemlig, at der, efter at Retsplejeloven har indført mundtlig Procedure ved Landsretterne, ikke er nogen rimelig Grund til, at den, der er kendt egnet til Landsretsprocedure, skal underkaste sig en ny Prøve for at blive erklæret berettiget til at give Møde for Højesteret, og at almindelige Retsplejehensyn derfor ikke kan føre videre end til en Regel, der udelukker fra Mødeberettigelse ved Højesteret de Sagførere, der endnu ikke kan siges at have opnaaet en vis rimelig Øvelse og Erfaring i Procedure.

Et *Mindretal* (Vagn Bro, Christensen [Høng], Elmquist, Samuelsen og Vejen, subsidiært tiltraadt af C. J. F. Sven) foreslaar derimod — jfr. Ændringsforslag Nr. 75 —, at Højesteretsprøven opretholdes, dog i den af begge Ting i Samlingen 1928—29 vedtagne og i Lovforslaget optagne, ændrede Skikkelse (Prøvetid) og saaledes, at den, der har haft Mødeberettigelse for Landsret i 8 Aar og efter sin Sagførerbeskikkelse personlig har udført mindst 24 Sager landsretsvis, skal være berettiget til at give Møde for Højesteret for Appellindstævnte i borgerlige Sager, som han personlig eller ved autoriseret Fuldmægtig har udført i foregaaende Instans, samt som valgt Forsvarer for en Tiltalt, som han har været Forsvarer for i foregaaende Instans, saafremt Anken alene eller først er rejst fra det offentlige Side. Endelig skal han, naar han har givet Møde for Appellindstævnte i 3 saadanne Sager, kunne møde ogsaa for Appellanten i Sager, som han personlig eller ved autoriseret Fuldmægtig har udført i foregaaende Instans. Eksaminationsbetingelsen foreslaas fastsat som for Sagførere ved Landsret.

Et *andet Mindretal* (Pürschel) er enig med det foregaaende Mindretal i, at Højesteretsprøven bør opretholdes i den omtalte ændrede Skikkelse, og at der ved Siden heraf bør gives en vis begrænset Mødeberettigelse i „egne Sager“, men fore-

slaar — jfr. Ændringsforslag Nr. 74 —, at denne sidste Ret altid indskrænkes til at angaa Møde for Appellindstævnte. Til Gen-gæld skal Retten kunne opnaas allerede efter 5 Aars Virksomhed, og uden at den paagældende skal have udført et vist Antal Sager for Landsret. Som Eksaminationsbetingelse for at opnaa almindelig Mødeberettigelse for Højesteret foreslaas fastsat juridisk Embedseksamen med 1ste Karakter.

Et *Flertal* (Vagn Bro, Hartvig Frisch, Knud Hansen, J. I. Jørgensen, Holger Kristiansen, F. K. Madsen, Pürschel, Hans Rasmussen, Jesper Simonsen og Trier) er enig i, at der under Hensyn til, at Mødeberettigelsen for Højesteret udvides, bør stilles Forslag om at indføre en Regel, som kan skabe en vis Garanti mod urimelige Søgmaal. Dette Forslag stilles som Ændringsforslag Nr. 81 og gaar ud paa, at naar en Sagfører 3 Gange i Løbet af 3 Aar i Anledning af sin Procedure for Højesteret eller Landsret er idømt Rettergangsbøde efter § 327, jfr. §§ 324 og 325, skal Justitsministeren fratage ham Retten til at give Møde for Højesteret og Landsret i en Periode af 5 Aar og, dersom de nævnte Betingelser paa ny skulde komme til at foreligge, for bestandig.

Et *Mindretal* (Christensen [Høng], Elmquist, Samuelsen, C. J. F. Sven og Vejen) stiller Underændringsforslag Nr. 81 a, hvorefter den omhandlede Regel kun skal omfatte Bøder, ikendte af Højesteret, og kun angaa Adgangen til at procedere for denne Ret.

Det tilføjes, at Udvalget har overvejet Betimeligheden af en Regel, gaaende ud paa at tillægge Højesteret en Beføjelse til efter eget Skøn at fratage en Sagfører Mødeberettigelsen for Højesteret, men Forslag herom er ikke stillet.

Endelig bemærkes, at hele Udvalget er enig i at foreslaa, at de Underretssagførere, der først har faaet Beskikkelse som saadanne efter Retsplejelovens Ikrafttræden den 1. Oktober 1919, men som forinden dette Tidspunkt opfyldte de hidtil for saadan Beskikkelse fornødne Eks-